

Stort Oxfordmøte søndag.

Rogaland, Stav. —

20.10.38

Gruppen vil tre mer offentlig frem.

Vi vil søke å vise dem som kommer, hvad vi vil.

Oxfordgruppen skal kommende søndag ha et stort møte i Bethania. Gruppen har jo i lenger tid arbeidet både i byen her og bygdene, men det lar sig ikke nekte at offentlig har den ikke trådt frem i særlig grad. Arbeidet har vært konsentrert om mer sluttede møter.

Vi er opmerksom på dette, sier ingeniør Evensen under en samtale med «Rogaland», og vårt møte nu på søndag tar da også sikte på å komme mer i kontakt med offentligheten, idet vi gjerne vil at denne skal få nærmere greie på hvad vi er og hvad vi vil.

På vårt spørsmål hvem som skal tale på møtet, svarer herr Evensen at i grunnen har vi ikke noen selvsagte talere. Det blir gruppens medlemmer, fra byen og fylket, som kommer til å tale, de av dem som kjenner trangten til det. Men noe vidnemøte blir det forsåvidt ikke. — Selv har vi kalt det et demonstrasjonsmøte, og det skulde dekke forsåvidt som vi — som nettop sagt — vil søke å gi offentligheten et inntrykk av hvad vi er og hvad vi vil.

Vi ønsker at så mange som mulig skal komme til vårt møte, og det fra alle samfundslag.

Vi retter et rent personlig spørsmål til ingeniøren: Hvad har De selv funnet i Oxfordbevegelsen, hvad har den gitt Dem, for Deres personlige liv?

Oxfordbevegelsen har gitt meg meget, svarer han, et nytt syn på mange forhold, på livet kan De gjerne si. For mig er det blitt en hovedsak at vi tar ansvar for hverandre. Med ansvar mener jeg da virkelig ansvar, slik at det ligger på mig. La mig holde mig til et aktuelt tema: ansvaret for de arbeids-

lause. Med ansvar overfor dem mener jeg et ansvar som gjør at vi kommer til å lide med dem, som om vi selv var i deres flokk. Kunde vi få dette ansvar innarbeidet hos oss alle, tror jeg nok og at det skulde la sig gjøre å få løst dette problem som nu synes være så vanskelig.

Jeg tror dette er kvintessensen i kristendommen: at man tar ansvar for andre, ikke først og fremst for sig selv.

Og så er vi Oxford-mennesker naive nok til å tro at skal mitt personlige liv ledes efter Guds plan, så må det samme være tilfellet også når det gjelder det offentlige liv. Selv har jeg lært å se Guds plan i alt. Jeg syntes nok det virket naivt på mig da en av mine kolleger — som var Oxford — fortalte mig at han spekulerte på hvad som var Guds plan med et lite teglverk han drev, og som gikk dårlig. I dag synes jeg ikke det var det minste naivt.

Enten er det å være kristen en talemåte, eller og er det en realitet, det kan ikke være noen mellomvei. Og er det en realitet, så er det også riktig å tale om Guds plan selv om det bare er i forbindelse med et lite teglverk.

Endelig vil jeg gjerne få nevne at Oxfordbevegelsen har gitt mig noe meget verdifullt i dette at det er fellelesskapet som råder så sterkt i bevegelsen. Det var noe av det som sterkest slo mig da jeg møtte denne bevegelse, og som jeg senere bare har fått stadfestet.

Nu ja, jeg håper det kommer mange til vårt møte søndag, og jeg håper videre at det skal lykkes oss å gi dem som kommer, et inntrykk av hvad vi vil, slutter herr Evensen.

Stort Oxford-stevne i Bethania.

Stavanger Aftenblad 20.10.38

Det vil søndag kveld bli holdt et stort Oxford-stevne i Bethania. Oxford-folk fra hele Rogaland vil komme til stevnet, som sikkert vil by på adskillig av interesse, ikke minst for ikke-forvandlede.

Siden Oxford-rørsla først fikk fotfeste på våre kanter, har dens folk drevet et meget aktivt arbeid »i marken« slik som gruppens taktikk er. Og nå synes altså tiden kommet til et nytt framstøt.

Søndag kveld blir nok Bethania fylt til siste plass.

Oxfordmønstringen søndag.

Mennesker tilsluttet Oxfordbevegelsen bør være mennesker som i alt forsøker å gjøre Guds vilje.

Oxfordgruppen har sagt at det eneste den kjemper imot er synd, og det eneste den kjemper for er at Guds vilje m åskje. Gruppebevegelsen har sagt at Gud har bruk for hvert eneste menneske han har skapt, og det står til hver enkelt å finne sin plass og sine oppgaver. Menneskene må erkjenne at Gud alene kan forvandle den menneskelige natur, at vi må søke Guds rike og Guds ledelse i vårt liv.

Stavangeren 22.10.38 beb.

Tirsdag 25. oktober 1938.

Arbeiderbladet 25.10.38

IDAG

Det blev avlagt mange vidnesbyrd på et Oxfordmøte i Stavanger søndag. En av deltagerne fortalte at hun tidligere hadde vært svært redd for revolusjonen, og at hun skulde miste alt hun eide. (En kan vel gå ut fra at det var høireagitasjonen som hadde fylt henne med denne redsel.) Men nå var hun ikke redd lenger. En annen deltager i møtet vidnet at han i sitt politiske arbeid hadde preket om kristendommens grunnverdier. Men selv var han ikke kristen. Da han møtte Oxford fikk han se sig selv som en hykler. (Mange politikere som vil forpakte kristendommen for sitt eget parti og advarer mot «avkristningen», er i samme situasjon som denne mann. Bare med den forskjell at de ikke selv innrømmer at de er hylkere.)

Rogaland, Stavanger 24.10.38

Stort oxfordmøte igår

Betonia overfylt av tilhørere.

I disse dager er det samlet adskillige oxfordgruppefolk i Stavanger. Gruppefolk fra hele Rogaland er samlet til en Rogalands mønstring og igår kveld holdt de et vidnemøte i Betania. Betania var overfylt av menn, og mange måtte gå uten å komme inn.

Møtet blev ledet av Olav Hoff, og på oxfordmaner gikk man straks over til vidnemøte. Tilslutt holdt student Haslund en orienterende tale om gruppearbeidet og de fire absolutter. Møtet blev avsluttet med stille stund og Fadervår lest i fellesskap.

Under vidnemøtet blev det fremholdt hvordan Gud hadde grepet radikalt inn i den enkeltes liv og omskapt og dyktiggjort dem til gode forretningsmenn, gode opdragere og opsedere osv.

Mest gripende var kan hende da skulestyrar Håvardsholm og lærer Midttun ved Ryfylke folkehøgskule fortalte om hvordan de i Kristus hadde forlatt en noe vepnet nøytralitet sig i mellom og knyttet et fast vennskapsbånd. Dette hendte på N. M. S. sommerskole der inne, fortalte de.

Oxfordgruppens Houseparty på Fevik.

Oxfordgruppens tre dagers houseparty for Sørlandet på Fevik badhotell hadde samlet 74 deltagere. Særlig flydig representert var byene Arendal, Grimstad, Kristiansand. De innbuede møttes her med gruppefolk både fra Sørlandet og andre deler av landet, spesielt da Østlandet. Blandt disse siste var den mangeårige misjonær i Kina, rektor Sten Bugge hvis bibeltimer lenge vil stå i deltagernes erindring.

Housepartyets leder, vinlegger Sjur Fuhr, Grimstad, åpnet med å minne om den kritiske situasjon vi nettop hadde gjennomlevet. Krigen stod for døren, verdensbranden syntes uundgåelig. Bakgrunnen for dette houseparty er en verden som ikke kan styre sig selv, ikke kontrollere de ødeleggende krefter. Vil vi la oss styre av Gud? Vil vi lytte til Gud eller til kanonene?

Under de tre møtedager blev Oxfordbevegelsens «program» rullet op. Gjennom forvandlede mennesker, mennesker som lar sig lede av Gud, skal en ny verden stå frem. Det menneske som ikke har løst sine personlige problemer kan ikke løse verdens problem, synden. Fordi det enkelte menneske synder, er samfundet sykt. Kristus alene er den store læge. Din helbredelse vil bidra til at verden helbredes. Du har ansvar for samfundssyndene. Det samfund du lever i kan heves op ved dig eller trekkes ned ved dig.

Gjennom en rekke vidnesbyrd blev «den stille stund»s betydning understreket. En stille stund, en lang stille stund, hver morgen, hvor vi gir oss tid til å lytte til Gud og skriver ned Guds befalinger, er nødvendig hvis vi vil leve et gudstyret liv. Gud sier oss hvad han vil vi skal utrette for ham i løpet av dagen og viser oss veien til å bygge op vårt liv efter Kristi fire absolutter: absolutt ærlighet, absolutt renhet, absolutt uselviskhet, absolutt kjærlighet. Betingelsen er at vi har overgitt oss helt til Gud, at du har gitt ditt liv til Kristus uten å prutte og uten å gå på akkord, betingelsesløst.

Vi må gjøre op vår synd. Oxfordgruppen fremhever dette på det sterkeste. Har du vært uærlig, har du vært ukjærlig, har du søkt ditt eget, baktalt noen, forurettet et annet menneske, må det gjøres op under Guds ledelse. Ellers får du ingen kraft i ditt kristenliv. Du må leve et liv i full åpenhet. Du skal være gjennomsiktig som krystall. Oxfordgruppen hevder at veien til seier over synden er blitt gitt oss ved dette som den kaller «deling», å tale ut med et annet menneske om sin synd, åpne sitt hjerte for en kristen venn, som på sin side er

villig til å fortelle helt åpent og ærlig om sig selv. Tal ut med en venn som lever et seirende kristenliv og som du føler at du kan stole på!

Der hersket en god ånd på møtene, som ikke blev uten frukt. Mange av de innbudte overgav sig til Gud for å bli et redskap i hans hender, redskap til å bygge op et nytt gudstyre, lykkelig Norge.

Det reiste visst ingen fra dette houseparty som ikke var klar over at det verden idag trenger er en moralsk oprustning.

Grimstad Adresse-Tidende
25.10.38 K. N.